

Til borgmestere og kommunalbestyrelsesmedlemmer

Ministeren
J. nr. NST-401-01674

Den 4. november 2015

Administration af vandløbsloven, herunder sammenhængen til retningslinjerne og bilag 7 i vandplanerne (2009-15)

Jeg oplever mange steder rundt i landet, at der er store problemer med afledning af vand, bl.a. som følge af øgede nedbørsmængder. Vandet står på markerne, og det gør dem umulige at dyrke. Det stiller krav til kommunernes vedligeholdelse af de offentlige vandløb, og det giver mig anledning til at pointere, at det er vigtigt, at kommunerne som vandløbsmyndighed er sig deres ansvar bevidst.

Det skal sikres, at vandløbsvedligeholdelsen sker i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i regulativet for det enkelte vandløb for at forebygge, at der sker oversvømmelse af vandløbsnære arealer med risiko for afgrødetab. Det har lodsejerne et retskrav på.

I forbindelse med revision af vandløbsregulativer vil jeg gøre kommunerne opmærksom på, at det ved fastsættelse af regulativbestemmelser om vedligeholdelse af vandløb er vigtigt, at kommunerne har fokus på, at vandløbene kan anvendes til vandaflledning. Kommunerne skal dog i overensstemmelse med loven samtidig tage hensyn til de krav til vandløbskvalitet, som er fastsat eller forudsat i anden lovgivning. Det gælder fx miljømålene i vandplanerne.

Der har været nogen usikkerhed om de konkrete retningslinjer vedr. vandløb og bilag 7 i de gældende vandplaner 2009-15 set i forhold til vandløbsvedligeholdelse efter vandløbsloven. Derfor finder jeg grund til at præcisere sammenhængen.

Ændret vandløbsvedligeholdelse indgår ikke som virkemiddel i vandplanerne, som blev offentliggjort den 30. oktober 2014. Planerne indeholder imidlertid retningslinjer for myndigheders administration af miljølovgivningen, herunder vandløbsloven, og et bilag 7 om vejledende kriterier til sikring af fysisk variation i vandløb.

Bilag 7 omfatter primært en gengivelse af konklusioner fra et notat om udarbejdelse af vandløbsregulativer ("Udarbejdelse af vandløbsregulativer - erfaringsopsamling og ny viden") fra juni 2007 og en henvisning til rapporten "Grødeskæring i vandløb – erfaringsopsamling af metoder, praksis og effekter" fra november 2007. By- og Landskabsstyrelsen udarbejdede på baggrund af notat og rapport desuden i juli 2008 "Vejledning om grønnskæring i vandløb", som der ikke er henvist til i bilag 7.

Både notat, rapport og vejledning er alene vejledende inspirationsmateriale for kommunerne. Jeg vil gerne fastslå, at bilag 7 ikke er en anvisning til kommunernes tilrettelæggelse af den løbende vedligeholdelse af vandløbene, og der er ikke nogen direkte sammenhæng mellem bilaget og vandløbsloven.

Det er endvidere vigtigt for mig at præcisere, at retningslinjerne i vandplanerne skal fortolkes i lyset af den overliggende lovgivning, fx vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven, og anvendelse af retningslinjerne har derfor ikke som konsekvens, at gældende lovgivning tilsidesættes. Kommunerne skal uanset retningslinjerne fortsat ved fastlæggelse af vedligeholdelsesbestemmelser vurdere hensynet til afvanding. En kommune kan også fortsat i medfør af vandløbsloven vælge at ændre allerede eksisterende vandløbsregulativer, hvis den finder det nødvendigt, fx fordi der opleves flere oversvømmelser end tidligere.

Jeg ser frem til en fortsat god dialog mellem kommunerne og Miljø- og Fødevarerministeriet på vandløbsområdet. Naturstyrelsen står gerne til rådighed med nærmere generel rådgivning om indholdet af de regler, jeg har beskrevet ovenfor.

Med venlig hilsen

Eva Kjer Hansen